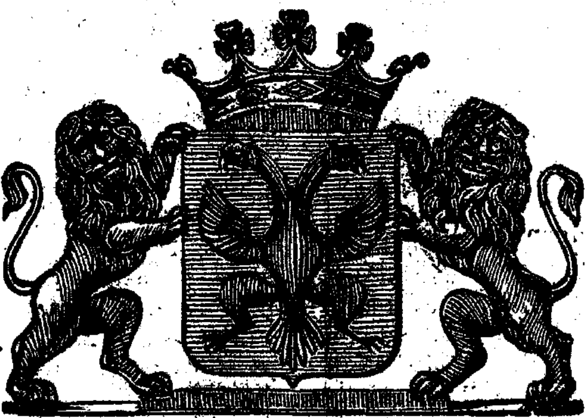
A°. 1848. N°. 157.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaturdag* en *Zondag*, is *f* 5 in de drie maanden.

ZATURDAG 29 JULI.

De prijs der Advertentiën is van een tot *vijf* regels, *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 15 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

De finantiëele voordragten.

I.

Nog naauwelijks had graaf SCHIMMELPENNINCK op den ministeriëelen zetel zitting genomen of hij sprak in de Tweede Kamer van eene gedeeltelijke afschaffing der belasting op gemaal en geslagt. Vóórdat hij kennis genomen had van de zaak, vóórdat hij in de mogelijkheid geweest was te weten, hoe hij het te-kort, dat door die vermindering ontstaan moest, zou dekken, deed hij beloften en verbond zich. Zulk eene overijlde en voorbarige handelwijze bewees beter dan iets anders zijne ongeschiktheid om de zaken van een volk te leiden. Hij zocht onze constitutie in Engeland, maar juist in Engeland had het voorbeeld van sir ROBERT PEEL hem kunnen leeren, dat goede staatslieden van hunne plannen niet spreken, voordat zij die goed doordacht, alle zwarigheden rijpelijk overwogen hebben en tot een vast besluit gekomen zijn.

De heer SCHIMMELPENNINCK trad af, maar de tegenwoordige minister van finantiën schijnt zich door de beloften van zijnen voorganger gebonden te hebben geacht en is nu met een voorstel tot afschaffing der belasting op de rogge te voorschijn gekomen, waarbij, voor de aardigheid waarschijnlijk, want de minvermogende klassen maken daarvan geen gebruik, de Turksche tarwe en Egyptische rogge gevoegd zijn: verder draagt hij eene vermindering van regt op de tarwe en afschaffing der belasting op de schapen, lammeren, varkens en speenvarkens voor.

Twee vragen komen bij de beoordeeling van dat voorstel vooral in aanmerking. De eerste betreft zijne tijdigheid; de tweede zijn karakter.

In onze oogen kon tot het doen van dit voorstel geen ongeschikter oogenblik gekozen zijn. Welk ook het lot der ontwerpen van grondwetsherziening wezen moge, dit schijnt zeker, dat de Staten-Generaal op eene andere wijze dan tot heden zullen verkozen worden. De tegenwoordige Kamers behooren zich, gelijk reeds eenige harer leden gezegd hebben, alleen tot de grondwetsherziening en dat wat dringende haast heeft te bepalen. Met het overige moeten zij zich niet inlaten, maar dit voor de nieuwe Kamer overlaten. In eenen tijd, dat alle levensmiddelen bijzonder goedkoop zijn, dat de belasting dus minder dan ooit drukt, schijnt er geene dringende behoefte te bestaan om daarin verandering te brengen. Laat de nieuwe Kamer beoordeelen, welke veranderingen in ons belastingstelsel gebragt moeten worden, maar ruk nu, door een enkel stuk daaruit te grijpen, de zaken niet uit hun verband. Niets dringt daartoe en met een uitstel van weinige maanden gaat niet alleen niets verloren, maar blijft de zaak zuiver en in haar geheel. Dan kan eene herziening op eene ruime schaal geschieden, in plaats van eenen halven maatregel, gelijk nu is voorgesteld.

Die ontijdigheid komt nog meer uit, wanneer men bedenkt, dat die afschaffing en vermindering voorgesteld wordt op hetzelfde oogenblik, dat de minister een aanzienlijk te-kort komt mededeelen en buitengewone offers, die boven alle beschrijving hard zijn, van de natie komt vragen. Is dat het oogenblik om bronnen van inkomst te sluiten? Men beroepe zich hier niet op de handelingen van sir ROBERT PEEL, want hij kwam met eene geheele, niet met eene gedeeltelijke hervorming te voorschijn.

De maatregel is daarenboven een halve; hij wil meer schijnen dan zijn. Vooreerst toch is het minder de rijksbelasting op het gemaal, welke de minvermogenden zwaar drukt, maar het zijn de opcenten, die door de plaatselijke besturen boven de rijksbelasting geheven worden en somtijds drie en een half maal het beloop der rijksbelasting bedragen. Deze worden door het ontwerp niet afgeschaft en kunnen dit ook moeijelijk; maar daardoor heeft de verligting ook weinig te beduiden: het minder drukkende zal afgeschaft, het bezwarendste behouden worden.

Ook in een ander opzigt is de maatregel een halve maatregel. De belasting op de rogge wordt afgeschaft; die op de tarwe, hoewel verminderd, behouden. Dit liet zich verdedigen, wanneer men aannemen mogt, dat het gebruik der rogge overal onder de minvermogende klassen algemeen was: maar dit verschilt in de onderscheidene provinciën zeer. Vroeger is het gebleken, dat in Utrecht nagenoeg even veel tarwe als rogge verbruikt wordt; dat in Noord- en Zuid-Holland het verbruik van tarwe dat van rogge vrij wat overtreft; terwijl in Zeeland de tarwe het algemeene voedsel uitmaakt. De inwoners dezer gewesten worden dus in waarheid bijna niet ontlast. Hoopt men daardoor het verbruik van rogge te vermeerderen, dan is het te denken, dat de prijs daarvan spoedig hoog genoeg stijgen zal om weder een gedeelte van het voordeel te doen te niet gaan.

De afschaffing der accijnsen, een maatregel, die, hoe wenschelijk ook, rijpe overweging eischt, dewijl het niet zoo ligt valt, daarvoor iets anders in de plaats te stellen, zou dit groote voordeel kunnen hebben, dat daardoor de hoogst aanzienlijke kosten van perceptie en contrôle verdwenen: maar de afschaffing, die nu is voorgesteld, heeft daarop nagenoeg geenen invloed. Alles blijft op den ouden voet; men heeft slechts de eenheid verbroken van het bestaande belastingstelsel.

Wij wenschen, dat men tot de vermindering der lasten, welke het volk drukken, moge overgaan: maar het oogenblik schijnt ons slecht gekozen. Op het eigen oogenblik, dat men van de burgerklasse een niet onbelangrijk gedeelte van haar kapitaal komt eischen, komt men bij eene vertegenwoordiging, welke men zelf onbekwaam verklaard heeft voor het volk op te treden, eene gedeeltelijke herziening vragen van een belastingstelsel, hetwelk geheele hervorming eischt. De zaak schijnt weinig doordacht.

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Men schrijft uit Berlijn, 26 juli, aan de *Kölnische Zeitung*:

»Zoo is dan het lang gevreesde, hoogstgewigtige oogenblik gekomen. Tegen de afkondiging van het rijks-ministerie van Oorlog van 16 juli is reeds protest ingekomen van de bezetting van Stettin, en ik geloof reeds nu met zekerheid te kunnen melden, *dat het grootste gedeelte van ons leger den 6den augustus weigeren zal, Aartshertog* Johann *te huldigen*, zelfs al maakte de Pruisische regering bovenvermelde afkondiging tot de hare. (?) Dit zal echter naar alle waarschijnlijkheid het geval niet zijn; zij zou toch nu moeten verklaren, de uiterste grens der toegevendheid bereikt te hebben, wanneer zij op de hier immer luider wordende volksstem in het geheel geen acht wilde slaan. Sedert de Frankforter centrale magt den weg der bemiddeling geheel en al verlaten en zich op zulk een ultra-revolutionnair standpunt geplaatst heeft, *dat zij, zonder de Duitsche regeringen te raadplegen, regtstreeks over de aangelegenheden van deze beslist*, zou het zijn afstand doen en het land aan eene chaotische verwarring prijs geven, wanneer men aan eene magt, die toch in allen gevalle slechts eene zuivere abstractie is, zonder er iets tegen te doen, zulk eene bevoegdheid wilde toekennen. Over de verwikkelingen, die de dubbele betrekking van *Wrangel* tot Pruisen en de Frankforter magt reeds feitelijk heeft doen ontstaan, loopen hier de zonderlingste geruchten; en dringt de waarheid eenmaal tot het groote publiek door, dan zoude het ook voor de kortzigtigsten duidelijk moeten worden, dat van het oogenblik, dat onze troepen *ook* aan het rijks-ministerie moeten gehoorzamen, het Pruisische leger met der daad ontbonden is, dat het zwaard aan onze handen is ontwrongen, en dat wij ons dan onvoorwaardelijk en weerloos aan de Franforter ideologen moeten onderwerpen, die hunnen blinden haat tegen Pruisen bij elke gelegenheid aan den dag leggen. Zelfs de goedhartigste optimist zal inzien, dat wanneer men Pruisen niet aan de *spits van Duitschland* wilde stellen zoolang het nog over een der magtigste legers van Europa te gebieden heeft, zoolang men in het belang der eigene magt er dadelijk op bedacht was, zich van zulk een magtig werktuig ter voltrekking van de bevelen der centrale magt te verzekeren, men het gewis nog minder den voorrang zal geven, wanneer het weerloos en

onmagtig aan de voeten van die Zuid-Duitsche advocaten en professoren nederligt, die het konden doordrijven, dat men eenen zeventigjarigen grijsaard verkoos, die over geen enkel bataillon te beschikken heeft! Echt Duitsch is voor het overige de meening, dat de legers *ook* het Frankforter ministerie zullen gehoorzamen, en deze onbepaaldheid in de grenzen der magten herinnert ons de schoonste tijden van het heilige Roomsche rijk. De *koene grepen* van de Frankforter centrale magt zullen zich echter, naar het schijnt niet alleen tot het krijgswezen bepalen, maar ook tot de inwendige aangelegenheden der afzonderlijke landen, met name de openbare gebouwen, de spoorwegen, enz. Elke onderneming van dezen aard zou voortaan door Aartshertog *Johann* en diens ministers moeten geregeld worden, waardoor dan al de uitgebreide plannen zouden vervallen, die, naar men verzekert, ter verschaffing van nuttigen arbeid alhier reeds in gereedheid liggen, waarbij vooral de Rijnprovincie zeer ruim zou bedacht zijn, en die te harer verwezenlijking alleen op den terugkeer der orde wachten, zonder welke het niet mogelijk is, de vereischte vreemde kapitalen te verkrijgen.

»De phantastische ligtzinnigheid waarmede men in Frankfort de Limburgsche quaestie behandelt en tot scheuringen aanleiding geeft, die de Rijnprovinciën zullen ruïneren, zoo zeker als de Deensche oorlog onze Oostzee-provinciën voor langen tijd geruïneerd heeft, draagt er veel toe bij om de onguntige stemming tegen Frankfort te vermeerderen, daar het bovendien maar al te duidelijk is dat men, tot het volvoeren van genoemd besluit in de eerste plaats Pruisisch goed en bloed denkt te gebruiken, en dat de Zuid-Duitsche ideologen, die in allen gevalle verre van het krijgstooneel warm en veilig zitten, Pruisen, na volbragten strijd — gelijk nu — slechts met smaad en ondank zullen beloonen."

De *Kölnische Zeitung* voegt er bij, dat zij deze correspondentie mededeelt als het bewijs van een niet onopgemerkt te laten stemming der gemoederen, zonder voor het overige de al te donkere beschouwingen te deelen of goed te keuren.

Frankfort, *25 juli.* Uit Jena meldt men de volgende anekdote, betreffende den Rijksbestuurder. Toen deze namelijk door Apolda kwam, werd hij door eene deputatie uit den akademischen senaat en eene uit de studenten begroet. Nadat de prorector het woord gevoerd had, traden ook een drietal studenten voor en een van hen, *Vollert*, sprak hem op eene warme wijze toe en de Rijksbestuurder antwoordde: »Ik weet dat bij de Duitsche jeugd steeds een krachtige geest heerscht; behoudt dien! Nu is het nog vrede, maar wordt het oorlog, dan zal ik, oude man, de banier voeren en gij jongelieden zult mij volgen." — De drie studenten geleidden den Rijksbestuurder tot Weimar en aldaar vroeg hem de bovengenoemde *Vollert* onder anderen »of hij onverantwoordelijk wilde zijn." De aartshertog antwoorde »dat hij de besluiten der Nationale Vergadering moest eerbiedigen, maar dat hij volgens de wetten handelen, dat hij voor allen verantwoordelijk konde zijn." Eindelijk werd hem gevraagd »of men spoedig van hem uit Frankfort zoude hooren," waarop hij antwoorde: »ja kinderen gij zult daden vernemen!"

Uit Sleeswijk-Holstein. Het voorloopig ontwerp van wet betreffende de magt van het algemeen Duitsche rijksgezag, wordt door de *Sp. Ztg.* medegedeeld. Het ontwerp heeft de strekking om de geheele afzonderlijke souvereiniteit der Duitsche Staten in de algemeene souvereiniteit van het rijksgezag op te lossen.

Het rijksgezag zal hebben het regt van oorlog en vrede; het rijksgezag alleen benoemt gezanten en consuls; de Duitsche Staten kunnen geene tractaten met vreemde mogendheden aangaan dan onder goedkeuring en ratificatie van het rijksgezag.

De gewapende magt ter zee en te land behoort aan het rijksgezag. Er bestaat een rijks-leger en geene andere troepen. De militairen zweren alleen trouw aan de rijks-staatsregeling en den Rijksbestuurder. De hoofd-officieren worden door het rijksgezag aangesteld.

Het rijksgezag heeft uitsluitend het regt spoorwegen aan te leggen of daartoe concessie te verleenen. Het rijksgezag heeft het oppertoezigt en de wetgeving over alle bevaarbare rivieren en wateren. Het bepaalt het bedrag der riviertollen, die niet hooger mogen zijn dan noodig is tot dekking der kosten van onderhoud.

Het Duitsche rijk vormt één gebied ten aanzien van de inkomende en uitgaande regten. Deze worden bepaald door het rijksgezag. Het postwezen wordt door het rijksgezag geregeld. Alle inkomsten van tolregten en van posterijen komen in de rijkskas.

Het rijksgezag heeft het regt van de munt. Er zal één muntstelsel zijn voor geheel Duitschland. Het rijksgezag voert een nieuw algemeen stelsel van maten en gewigten in. Het rijksgezag heeft het bestuur van het bankwezen in Duitschland.

Het rijksgezag zorgt voor de invoering van een algemeen Duitsch burgerlijk, handels-, straf- en proces-wetboek. — Om duidelijk te doen gevoelen hoe de zelfstandigheid der afzonderlijke staten wordt opgeheven, zijn er nog twee additioneele artikelen bijgevoegd, van dezen inhoud:

»1. De zelfstandigheid der afzonderlijke Duitsche staten tegenover het rijk blijft bestaan, voor zoo verre zij niet met de aan het rijksgezag verleende regten strijdig is;

»2. Alle wetten en verordeningen der afzonderlijke staten, die in strijd zijn met de rijkswetten, hebben geene kracht."

Berlijn, *24 juli.* De Pruisische consul-generaal te Jassy heeft, ten gevolge van het overtrekken van de Russen over de Pruth, zijne betrekking met de regering aldaar afgebroken; zijn voorbeeld is door eenige andere consuls gevolgd. Men schat de Russische troepen, die binnengerukt zijn, op 28,000 man. De beweging in Wallachije moet, zoo men zegt, reeds onderdrukt zijn.

ENGELAND.

Londen, *26 juli.* De berigten uit Dublin van zondag avond melden, dat de stad rustig was. Er was een bevel tot in-hechtenis-neming uitgevaardigd tegen den heer *Smith O'Brien*, het voornaamste hoofd der beweging; ook waren nog andere bevelen tot in-hechtenis-neming gegeven. De volgende districten zullen verklaard worden in den exceptioneelen toestand, voorzien bij de acte van de *repeal* de stad en het graafschap Kilkennij, het graafschap Meath, het geheele graafschap Waterford, het geheele graafschap Cork. Er zal een kamp geformeerd worden te Piltown, in het graafschap Kilkennij, in het park zelf van den onder-koning.

— Het berigt van de opheffing der habeas-corpusacte, door middel van de electrische telegraaf ontvangen, heeft een soort van schrik onder de leiders der revolutionaire partij te weeg gebragt. Men zeide, dat de opstand, die den 8sten augustus moest uitbreken, vervroegd was en nu den 28sten juli zou plaats hebben. De Oranjemannen maken zich in het noorden gereed, om aan eene oproerige beweging weerstand te bieden. *Meagher*, die zich te Waterford bevindt, heeft eene hevige proclamatie bekend gemaakt, waarin hij aanbeveelt geen gevolg te geven aan het bevel, om de wapens uit te leveren.

— Zaturdag is de vloot van den admiraal *Napier*, die zich te Plijmouth bevond, naar Cork vertrokken.

De twee regimenten gardes du corps, hebben bevel bekomen zich gereed te houden, om op de eerste order naar Ierland te vertrekken. De regering is in staat om binnen 24 uren 50,000 man naar dat gedeelte van het koningrijk te zenden, waar eenige beweging mogt uitbreken. Sedert een paar dagen hebben de autoriteiten te Londen mede eenige maatregelen van voorzorg genomen. De politie en de piketten der troepen zijn verdubbeld.

FRANKRIJK.

Parijs, *25 juli.* Men kondigt een nieuw blad, getiteld: *l'Evènement*, onder de redactie van *Victor Hugo*, even als een getiteld *le Journal*, onder die van *Alph. Karr*, aan.

Binnenlandsche Berigten.

's Gravenhage, *27 juli.* Bij koninklijk besluit van den 25sten dezer is eene commissie benoemd ter algeheele grondige herziening der wetten en verordeningen betrekkelijk de geneeskundige staatsregeling en de uitoefening der onderscheiden takken van geneeskunst hier te lande, bestaande uit de heeren: mr. *H. van Sonsbeeck*, lid van den Raad van State, tevens voorzitter der commissie; *C. B. Tilanus*, hoogleeraar in de heel- en verloskunde te Amsterdam; *G. C. B. Suringar*, hoogleeraar in de geneeskundige faculteit te Leiden; *G. J. Mulder*, hoogleeraar in de faculteit der wis- en natuurkundige wetenschappen te Utrecht; *J. Baart de la Faille*, hoogleeraar in de geneeskundige faculteit te Groningen; *J. van Geuns*, hoogleeraar in de geregtelijke geneeskunde te Amsterdam; jhr. mr. *J. de Bosch Kemper*, advokaat-generaal bij het provinciaal geregtshof in Noord-Holland; en *J. C. van den Broecke*, medicinae doctor te Middelburg, met toevoeging van den heer *Blom Coster*, medicixae doctor te 's Gravenhage tot amanuensis. De commissie zal hare bijeenkomsten houden te 's Gravenhage en van de uitkomsten harer werkzaamheden voor 1 december 1848 verslag doen aan den minister van Binnenlandsche Zaken.

— De stedelijke raad te Maastricht is op 24 dezer bijeengekomen, ten einde te beraadslagen over hetgeen er in de tegenwoordige omstandigheden moet gedaan worden. Wanneer wij wel onderrigt zijn, zal een requaest aan den Koning worden aangeboden, om Z. M. te verzoeken, dat hij het tegenwoordige bestaan van het hertogdom Limburg met Holland vereenigd trachtte te doen in stand houden, en wanneer de regering zich aan het besluit der Frankforter vergadering mogt onderwerpen, dat dan de stad Maastricht overga tot het Duitsche Verbond te gelijk met het overige der provincie, ten einde er geene scheiding van de verschillende gedeelten des hertogdoms besta.

(*J. d. L.*)

— Het *Journal de la Haye* wil weten, dat de regering voornemens zou wezen *in te trekken* zoo wel het ontwerp van wet betrekkelijk de gedeeltelijke afschaffing der accijnsen op het gemaal en het geslagt als dat nopens de invoering eener belasting op de bezittingen en de inkomsten. Reeds sedert twee dagen is dat gerucht in omloop. Het zal wel spoedig blijken, of het overeenkomstig de waarheid is. Men verneemt intusschen, dat het voorloopig verslag van de commissie van rapporteurs, behelzende de bedenkingen, die in de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, ten opzigte dier beide ontwerpen gemaakt worden, in gereedheid wordt gebragt.

— De Eerste Kamer der Staten-Generaal is heden vergaderd geweest en zal morgen wederom bijeenkomen.

— Men verneemt dat de synode der Hervormde Kerk op reces gescheiden is, blijvende intusschen eene commissie werkzaam met het concipiëren van een algemeen reglement voor de Hervormde Kerk, hetwelk bij het hervatten der vergaderingen, op den 15den augustus aanstaande, onmiddellijk zal worden in behandeling gebragt.

Rotterdam, *26 juli.* Wij betreuren het, dat in de laatste dagen, de berigten, welke wij omtrent de laatste aardappelenziekte, hier te lande, hebben ontvangen, over het algemeen niet gunstiger zijn geworden. Ofschoon dezelve uit Friesland, Groningen, een gedeelte van Gelderland en van Noord-Braband nog niet zoo onrustwekkend zijn, als die, welke men algemeen in onze provincie verneemt, zoo schijnt het toch zeker dat de ziekte bestaat, en in de laatste dagen zelfs voortgang heeft gemaakt.

Wij wenschen, dat deze staat van zaken een gunstiger keer neme en dat de ondervinding zal doen blijken, dat er veel overdreven in deze berigten is geweest.

Omtrent den oogst der overige veldgewassen is ons niets ongunstigs ter oore gekomen en alles te zamen genomen, vleit men zich, dat dezelve nog overvloedig wezen zal.

(*N. R. C.*)

Arnhem, *27 juli.* Men leest in de *Staats-Courant*: »Het kan in de tegenwoordige oogenblikken voor de belangen van het vaderland nuttig zijn, dat de ingezetenen opmerkzaam worden gemaakt op de onjuiste opgaven of voorstellingen, welke in openbare geschriften omtrent 's lands aangelegenheden worden verspreid. De menigte der dagelijksche voortbrengselen van de drukpers maakt het evenwel ondoenlijk, steeds in de beoordeeling en wederlegging te treden van hetgeen in dergelijke stukken in een verkeerd daglicht kan zijn gesteld, en het is dan ook slechts ten einde de noodzakelijkheid te doen blijken om niet als onbetwistbaar aan te nemen, al hetgeen over de algemeene zaken wordt geschreven, dat een tweetal voorbeelden van onjuistheden als de bedoelde hier wordt gegeven.

»In een der stukjes welke onder den titel van *Staatkundige opmerkingen* dezer dagen zijn in het licht verschenen, wordt beweerd, dat één millioen gulden meer is dan de opbrengst der belasting op de brandstoffen, en één derde bedraagt van de belasting op het gemaal.

»Intusschen hebben de accijnsen op de brandstoffen in 1847 opgebragt, in hoofdsom en opcenten: op

den turf.	f 1,337,219.81
en op de steenkolen . .	» 935,079.55
te zamen	f 2,272,299.36
en de accijns op het gemaal	» 4,056,363.04

»Alzoo is één millioen gulden nog niet de helft van het bedrag der belasting op de brandstoffen, nog geen vierde van dat der belasting op het gemaal.

»Zoo werd in een ander dezer dagen geschreven vertoog verkondigd, dat de perceptie-kosten der belastingen hier te lande 40 percent bedragen.

»De belastingen hebben in 1847 opgeb. f 55,812,050.15 en voor perceptie-kosten is over dat jaar bij de begrooting toegestaan f 4,344,350.05. Derhalve bedragen de perceptie-kosten ongeveer 7¾ ten honderd van de opbrengst der belastingen."

ARNHEM *28 juli.*

In het nommer van ons *Bijblad* van gisteren hebben wij medegedeeld: 1. *Bezuiniging en de heer* VAN LENNEP. 2. Binnenlandsche berigten. 3. Buitenlandsche berigten. 4. Mengelwerk: *Klitten;* DE CHATEAUBRIAND. 5. Laatste berigten: *Veranderde* voor *der* Köln. Zeit. *tegen Rusland.*

Batavia 26 mei. Op de hoofdplaats Batavia (zoo men zegt, wacht men zulks van Samarang en Soerabaya ook) hebben zich eenige aanzienlijke personen vereenigd om verzoekschriften aan den Koning in te zenden, wegens hier te lande bestaande grieven, onder anderen vertegenwoordiging in de Tweede Kamer der Staten-Generaal, verbetering van onderwijs, vernietiging van de Delftsche school, althans dat het geen vereischte meer zal zijn, aldaar gestudeerd te hebben, alvorens tot een hooger ambt dan commies te kunnen geraken en opheffing van het radikaal. De bedoelde personen zijn dr. baron *van Hoevell*, predikant; *P. Mijer* vice-president van het hooggeregtshof, en *Cantervisscher*, president van de wees- en boedelkamer en anderen.

Ook heeft de heer mr. *Ardesch*, president van den raad van justitie, zich aangesloten, welke laatste in de afgeloopene week een brief aan den resident van Batavia gerigt heeft, die vrijzinnig gesteld is, en waarbij onder anderen kennis gegeven wordt, dat er aanstaanden maandag (22 dezer) eene algemeene volksvergadering in de societeit *de Harmonie* zal plaats hebben en ZEd. die zal bijwonen. Deze brief heeft veel beweging veroorzaakt en de gemoederen min of meer opgewonden.

Honderde verschillende geruchten waren in omloop, zoodat de avond van dien dag met gespannen verwachting werd tegemoet gezien. Zoo men zegt, zijn er 800 à 900 ingezetenen bij die vergadering tegenwoordig geweest, waarvan de meeste echter inlanders en zoogenaamd Portugezen. De vergadering is naar de in omloop gebragte geruchten te oordeelen, flaauw afgeloopen. De eerste der bovengemelde personen, dr. *v. Hoevell*, is op de plaats zelve als president der vergadering of vereeniging benoemd en de tweede als vice-president; voorts een 12-tal meerdere of mindere leden; daarna heeft de president eenige oogenblikken het woord gevoerd, waarna hij als het ware verdwenen is uit de vergadering, tot verbazing der bijeengekomenen. Onderscheidene anderen volgden Z. Eerws. voorbeeld van tijd tot tijd. Vervolgens hebben eenigen het woord gevoerd, doch velen werden daarin verhinderd, doordien er geene orde was. De een voor den ander wist niet wat het te beduiden had, en het werd min of meer onstuimig. De bovengenoemde heeren *M.* en *C.* waren nog tegenwoordig, die de menigte te vreden stelden, lezende de laatstgenoemde heer *C.* het aan Z. M. in te dienen adres voor. Langzamerhand verliet de menigte de genoemde sociëteit en ging zonder eenige verdere ongeregeldheden uiteen. Dit alles had plaats tusschen 7 en 9 uur des avonds van den 22sten. Men moet over de vrijheid van drukpers in deze kolonie gesproken hebben.

Zoo gezegd wordt, heeft de gouverneur-generaal niets tegen eene bijeenkomst tot het opstellen van het in te dienen adres gehad, alhoewel hij zelf een wakend oog hield op het gebouw waar de vergadering werd gehouden en de troepen op zijn bevel geconsigneerd waren. Den dag daarop echter heeft de resident van Batavia, op specialen last, bij eene advertentie in de *Javasche Courant* de vergaderingen van staatkundigen aard verboden. Intusschen hebben meergemelde personen een verzoekschrift aan den Koning, ter teekening rondgezonden, hetwelk reeds door velen onderteekend is.

De bedoelde advertentie in de *Javasche Courant* is van den navolgenden inhoud:

»De resident van Batavia, hiertoe bijzonder gemagtigd, herinnert ieder ingezeten, dat openbare zamenkomsten, betrekking hebbende op zaken van het gouvernement of van algemeen belang, als tot stoornis kunnende leiden, verboden zijn. En wordt mitsdien bij deze kennis gegeven, dat zulke bijeenkomsten niet zullen worden geduld, maar des noods met geweld zullen worden te keer gegaan.

»Een ieder wordt mitsdien gewaarschuwd, zich van het bijwonen van zoodanige bijeenkomsten te onthouden, onder verantwoordelijkheid voor de gevolgen, indien hij hiertegen handelt."

— De expeditie tegen Balie, bestaande uit 700 man infanterie, 100 sappeurs en mineurs, 12 veldstukken en eenige andere artillerie, is den 30 april van Batavia vertrokken; gelijke magt zou tevens van uit Samarang, met omstreeks 1000 Madurezen, worden afgezonden en beide magten zouden zich te Bezoekie vereenigen, om aldaar tijding uit Europa af te wachten, en zoo die tijding gunstig was, zou de expeditie dadelijk verder voortgaan om Balie aan te tasten. De Balinezen maken zich tot een duchtig wederstand bieden gereed, versperringen, de eene achter de andere opgerigt, reiken tot aan de heuvels en de geest is zeer vijandig tegen de Nederlanders. De zoon en vermoedelijke opvolger van den Rajah van Klong Kong is onlang door een schot van een Nederlandsch oorlogschip doodgeschoten en zij zijn vol vuur om zijnen dood te wreken.

— In eene tot dat einde opzettelijk belegde vergadering van den Raad van Indië, legden op 1 dezer de te Batavia aanwezige regterlijke ambtenaren, in handen van den gouverneur-generaal af den eed van trouw aan den Koning, den eed van zuivering en den ambts-eed, voorgeschreven bij het reglement op de regterlijke organisatie en het beleid der justitie in Nederlandsch Indië. Vervolgens begaf de minister van staat, gouverneur-generaal, vergezeld van de leden van den raad van Nederlandsch Indië, zich naar de vergaderzaal van het hoog-geregtshof, om bij te wonen eene openbare zitting van deze opperste regtbank, tot welke uitgenoodigd waren de hoofden van departementen, mitsgaders de hoogere civiele ambtenaren en officieren. De president van het hoog-geregtshof verklaarde het hoog-geregtshof te zijn geconstituëerd en schetste den staat der vroegere wetgeving in Nederlandsch Indië, en de wijze, op welke tot stand gekomen was de nieuwe wetgeving van Nederlandsch Indië, welke van heden af van kracht is, in eene redevoering, welke door den procureur-generaal bij het hoog-geregtshof werd beantwoord.

— Bij gelegenheid van het vertrek van den H. E. Gestr. heer *E. B. van den Bosch*, schout-bij-nacht en afgetreden kommandant van Zr. Ms. zeemagt in Oost-Indië, hebben scheepsreeders, assuradeurs en kooplieden van Batavia dien vlagofficier een brief toegezonden, waarin zij hunne dankbare gevoelens jegens Z. Ed. Gestr. te kennen geven, voor de door hem verleende bescherming, medewerking en hulp.

Paramaribo, *5 juni.* Sedert de februari-dagen begint ook hier naar het schijnt iets meer leven te komen. Onze dagbladen nemen thans ongehinderd de scherpste artikelen der Hollandsche oppositie-bladen over, en redekavelen over »openbaarheid," over »tijdige hervormingen" enz., met dezelfde vrijheid als in het moederland.

— Ter voorziening in de finantiëele bezwaren der kolonie Suriname, heeft de gouverneur den 2den dezer de volgende publicatie afgekondigd:

»In overweging hebbende genomen, dat ten gevolge van het dezerzijds ingezonden berigt van 7 januari 1847, no. 24/2, betrekkelijk de behoefte aan meer specie voor den beteren geldsomloop in deze kolonie, bij ministerieël missive van 23 maart 1848 la. B, no. 4/52, is ontvangen een extract van het besluit van Z. M. den Koning, waarbij de gouverneur van Suriname is gemagtigd, om voor zooveel de behoefte dit vordert, en tegen nederlegging van een gelijk bedrag in schatkist-biljetten van *f* 100, te kunnen uitgeven, schatkist-biljetten van *f* 25 en van mindere grootte, en om voor die uitgifte gebruik te kunnen maken van den nog aanwezigen voorraad papier der Surinaamsche bank, mits elk stuk voor de uitgifte met een daartoe bepaald stempel worde gestempeld.

»Den kolonialen raad gehoord:

»Heeft goedgevonden en verstaan:

»Te bepalen gelijk bepaald wordt bij deze:

Art. 1. Er zullen voor zooveel de behoefte dit vordert en om, tegen nederlegging en buiten in omloop stelling van een gelijk bedrag in schatkist-biljetten van *f* 100, te worden uitgegeven, worden gereed gemaakt kleinere schatkist-biljetten, welke zullen kunnen zijn van *f* 25, *f* 10, *f* 5, *f* 3, *f* 2, *f* 1, van 50, 25, 15 en 10 centen, bestemd om op den voet, bepaald bij art. 2 van Zr. Ms. besluit van 6 februari 1847, la. 50, alhier afgekondigd bij publicatie van 7 april 1847, (G. B. no. 4), vóór of op ultimo december 1849 te worden ingewisseld tegen specie.

Art. 2. Voor de in het voorgaand artikel bedoelde uitgifte zal er gebruik kunnen worden gemaakt, van den nog aanwezigen voorraad papier der Surinaamsche bank, zullende evenwel elk stuk voor de uitgifte bijzonder worden gestempeld;

Art. 3. De kleinere schatkist biljetten voormeld, zullen, tot aan derzelver inwisseling, een wettig middel van betaling zijn in de kolonie Suriname, doch zal daarop geene rente worden te goed gedaan.

Art. 4. Het bankpapier, ter waarde van 50, 25, 15 en 10 centen, hetwelk ingevolge art. 1 der publicatie van 13 september 1847, (G. B. no. 14), voorloopig in de wandeling is gelaten, zal worden ingetrokken, zullende, in afwachting van een te bepalen tijdstip, na hetwelk hetzelve zal ophouden een wettig betalingsmiddel te zijn, de bedoelde bankbiljetten eenmaal aan 's lands kantoren ingekomen zijnde, niet weder worden uitgegeven, maar tegen verwisseling voor ander gangbaar geld kunnen worden afgedragen aan den kolonialen ontvanger.

Art. 5. Zoo dikwijls er voor een bedrag van honderd schatkist-biljetten van *f* 100, kleinere schatkist-biljetten zullen zijn uitgegeven, zullen de nommers der daarvoor ter nedergelegde en gebiffeerde honderd schatkist-biljetten van *f* 100, door den administrateur van finantiën in het gouvernements *Advertentie-Blad* worden publiek gemaakt.

Mengelwerk.

Varia.

's Gravenhage, 24 juli.

Bij artikel 78 van het ministerieël ontwerp van gewijzigde grondwet wordt, om tot lid der Tweede Kamer verkiesbaar te zijn, vereischt, dat men Nederlander, *ingezeten*, in het volle genot der burgerlijke en burgerschaps-regten zij en den ouderdom van dertig jaren hebbe vervuld. Terwijl, luidens art. 16 van het voorloopig kiesreglement, hij die tot lid der Tweede Kamer verkozen is, eene verklaring moet overleggen van het hoofd van het bestuur zijner woonplaats, ten blijke dat hij is *ingezeten* van het rijk.

Waartoe die vordering dat men om verkiesbaar te wezen *ingezeten* van het rijk zij, en in Nederland eene vaste woonplaats hebbe?

Men lette toch dat hier slechts sprake is van personen door gezeten Nederlandsche burgers tot hunne vertegenwoordigers te kiezen; tot vertegenwoordigers van wier houding in de Kamer hunne vrijheid en welvaart grootendeels afhangen kan. Het getal van de leden der Kamer zou worden bepaald naar de bevolking; in voege dat voor 45,000 zielen een lid der Tweede Kamer zijn zou. Is het nu te onderstellen dat de meerderheid der kiezers welke zich onder die 45,000 zielen bevinden, hunne keuze zullen vestigen op eenen *niet ingezeten* Nederlander, tenzij zij daartoe gegronde redenen meenen te hebben? Waarom wil men hun die bevoegdheid ontnemen?

Vermoedelijk is de bepaling dat het te benoemen lid der Tweede Kamer *ingezeten* zijn moet, zonder nadenken overgenomen uit art. 83 der bestaande grondwet, waarin gevorderd wordt dat men *ingezeten der provinciën* zij, waaruit men wordt genoemd. Bij laatstgemelde inrigting, echter, was de vordering van het ingezetenschap stelselmatig. Om door de Staten der provincie gekozen te kunnen worden, was het niet genoeg Nederlander en *ingezeten van het rijk* te zijn, men moest ook *ingezeten* der provincie wezen. Thans, echter, nu de kiezers aan geene provincie zijn gebonden, maar uit het geheele rijk kiezen kunnen, thans valt het moeijelijk te verklaren waarom de benoembare *in het rijk woonachtig* moet zijn?

Onderstelt men, dat een Nederlander, buiten 's lands woonachtig, het vaderland minder lief heeft of minder kent, dan de ingezeten Nederlander, — hoe kan men dan tevens onderstellen dat duizende van ingezeten Nederlanders zamenstemmen zullen om zoodanigen min geschikten persoon tot den vertegenwoordiger hunner belangen te kiezen?

Dit ware immers onzin! Een onzin dien het belagchelijk is bij onze aanstaande kiezers te onderstellen.

Voorwaar, wanneer die aanstaande kiezers hunne keuzen zullen vereenigen op eenen *niet ingezeten* Nederlander, dan mag men wel aannemen dat zij daartoe zeer gegronde redenen zullen hebben. De Nederlander, dien onze ingezetenen burgers buiten's lands opzoeken om hem tot hunnen vertegenwoordiger in de Staten-Generaal te benoemen, die Nederlander voorzeker zal wel een man van bijzondere verdienste zijn.

En zoodanigen man wil ons ministerie uitsluiten! Waarom?

Omdat de regering bij hem meer onafhankelijkheid, opgeklaarder begrippen, uitgebreider kennis vreest?

Waarom toch anders?

Wat soort van menschen kunnen toch, die niet in Nederland wonende Nederlanders zijn, op welke de keuze hunner medeburgers zich vestigen mogt?

Het kunnen voormalige Nederlandsche ambtenaren, gewezen officieren onzer zee- of land-magt zijn, die zich, hetzij redenen van gezondheid, van ontevredenheid met eenig ministerie, of anderzins, tijdelijk buiten's lands hebben gevestigd. Waarom de zoodanigen uit onze vertegenwoordiging geweerd?

Het moeten dan toch wel mannen van bijzondere verdiensten wezen, zij die zelfs buiten's lands zoozeer de opmerkzaamheid hunner medeburgers, in Nederland trekken, dat deze hen tot hunne vertegenwoordigers wenschen. Waarom wil ons ministerie zoodanige vertegenwoordigers weren? Waarom vordert het dat de benoemde eene verklaring overlegge van een Nederlandsch gemeente-bestuur, ten blijke dat hij *ingezeten* van het rijk is.

Het kunnen wijders diplomaten zijn, die jaren lang in den vreemde 's lands belangen voorstonden; en dus, naar de meening der regering zelve, 's lands belangen wel eenigermate moesten kennen; waarom wil ons ministerie zoodanige mannen als volksvertegenwoordigers weren?

Bij de bespoedigder, gemakkelijker en min kostbare wijze van reizen eensdeels, bij het min gunstige klimaat en de kostbare levenswijze in Nederland anderdeels is het oponthoud van Nederlanders in den vreemde aanmerkelijk toegenomen. Onderscheidene onzer medeburgers vestigden zich tijdelijk in België, Frankrijk, Duitschland; waarom wil men al dezen van de vertegenwoordiging uitsluiten, waarin hunne medeburgers hun eene plaats aanbieden mogten?

Waarom wil men een middel verstooten, 't welk welligt menigen nuttigen, talentvollen en rijken Nederlander in het vaderland terugbrengen zou?

Waarlijk, terwijl menige reden *tegen* de ministeriëele beperking pleit, zoeke ik te vergeefs naar eene reden *voor* dezelve!!

Bij koninklijk besluit van den 12den juli is aan jhr. mr. W. L. F. C. ridder VAN RAPPARD, als gewezen minister van Finantiën (gedurende een paar maanden) een pensioen verleend ter somme van *f* 1722; hoe kan dat? De bedoelde jhr. VAN RAPPARD toch, is lid van de Eerste Kamer; en trekt als zoodanig *f* 3000 uit de schatkist, kan nu iemand die een tractement van den lande geniet, tevens een pensioen trekken?

Ik heb menig certificaat van leven gezien, ten behoeve van de uitbetaling eens pensioens uitgegeven, en waarbij de gecertificeerde *uitdrukkelijk verklaarde* NOCH ANDER PENSIOEN NOCH TRACTEMENT uit 's lands schatkist te genieten. Waartoe dan die verklaring?

Bestaat er al dan niet eene wet of een reglement waarbij het gelijktijdig genot van pensioen en tractement wordt verboden? Of hangt zulks van de willekeur der regering af?

Is hare gunst voldoende den een of anderen bij een aanmerkelijk tractement, nog een beduidend pensioen toe te voegen?

Bestaat er ten dezen geene wet, of geene gelijkheid voor de wet? Hangt men hier af van de nukken der regering?

Wat daarvan zij? er bestaat eene Rekenkamer, die meermalen getoond heeft consciencieuse onafhankelijkheid te bezitten; en die wel in staat zou kunnen wezen de uitbetaling van een pensioen aan een bezoldigd lid der Eerste Kamer niet te valideren.

Ingezonden Stukken.

Maatstaf van berekening, na te zien volgens ieder aanslag-billet van grondbelasting.

f 160.23 belastbaar inkomen geeft *f* 27.75 belasting; is circa $17\frac{5}{16}$ pCt.

VERGELIJKINGEN.

Voor *f* 1500 belastbaar inkomen van een huis, de grondlasten ad 17 5/8 pCt . . . *f* 259.80.
Nog voorgestelde belasting.
f 1500 , 20 maal vermenigvuldigd , geeft . . . . *f* 30,000.
af de *f* 259.80 ad 20 maal . . » 5,196.

fictive waarde *f* 24,804.

Hiervan ¾ pCt is . . . . *f* 186.00.
Alzoo een gebouwd eigendom van *f* 1500 belastbaar inkomen aan verponding en nieuw voorgestelde kapitaal-belasting, te zamen . . . . *f* 445.80.
Voor een tractement of pensioen van *f* 5000 ad 5 pCt. belasting *f* 250 's jaars geeft volgens art. 35 voor negen maanden eene belasting van *f* 187.50.
Idem van *f* 2000 à 5 pCt. *f* 100.00.
Vrijstelling, art. 38, ¼ pCt. » 25.00.

ad *f* 75.00 's jaars.
Is over negen maanden *f* 56.25

Voor *f* 750 belastbaar inkomen als boven berekend de grondlasten . . . . . *f* 129.90.
Nog voorgestelde belasting als boven berekend . . . . » 93.00

te zamen *f* 222.90.
Voor een tractement of pensioen van *f* 2000 als boven *f* 56.25.

Voor *f* 450 belastbaar inkomen, als boven berekend, grondlasten . . . . . *f* 77.94.
Nog voorgestelde belasting, volgens bovenstaande berekening . . . . » 55.81.

te zamen *f* 133.75.
Voor een tractement of pensioen van *f* 2000 als boven *f* 56.25.
Voor een tractement of pensioen van *f* 1000. *f* 50.00.
Vrijstelling art. 38 de helft . . . . . . » 25.00.

f 25.00.

Hiervan ¾ voor 9 maanden is . . . . *f* 18.75.
Voor een tractement of pensioen ad *f* 600 nihil.
Alzoo *f* 450 belastbaar inkomen betaalt, behalve de verponding ad *f* 77.94, als het voorstel wet wordt, nog eens *f* 55.81 circa; maar *f* 600 tractement, pensioen, wachtgeld, enz. betaalt niets!!!
Als een huis-eigenaar van *f* 1500 *onzeker* belastbaar inkomen, zoude moeten betalen aan gewone en buitengewone belasting *f* 445.80, zoude van een *zeker* inkomend pensioen ad *f* 5000, om gelijk te staan, behooren betaald te worden *f* 1486, in plaats van de voorgestelde *f* 187.50.

Advertentiën.

Getrouwd :

P. POEL
en
A. M. A. VAN DAALEN

WAGENINGEN,
den 27sten Julij 1848.

Heden overleed alhier aan een langzaam verval van Krachten, Vrouwe *J. M. C.* BARONESSE VAN *SPAEN*, Geboren BARONESSE *VAN ZUIJLEN VAN NIJEVELT.*

BILJOEN, den 24sten Julij 1848.

Heden overleed, na een langdurig lijden, in den ouderdom van 68 jaren, Mejufvrouw *LUCIA SOPHIA KETJEN.*

DOESBORGH, 25 Julij 1848.

††† De COMMISSIE tot regeling van het Buffet, te houden in het *Musis-Sacrum*, te *Arnhem*, gedurende het NEDERDUITSCH-NEDERLANDSCHE ZANGERSFEEST van 1848, is voornemens het REGT TOT HET HOUDEN VAN DAT BUFFET te VERPACHTEN op Dingsdag den 1sten Augustus 1848, des namiddags ten één ure, in het gebouw *Musis-Sacrum.*

Als pachters zullen slechts ingezetenen der Gemeente *Arnhem* toegelaten worden.

De voorwaarden der verpachting liggen van heden af ter inzage van een ieder dagelijks van 12 tot 2 uur des namiddags in het gebouw *Musis-Sacrum.*

Arnhem, 26 Julij 1848.

Het LOGEMENT *de Koophandel* en verdere HUIZEN te *Arnhem*, op den 27sten Julij 1848 bij inzet geveild, staan als volgt:

1ste perceel, gezegd Logement . . . *f* 4801.
2de » Huis in de Oeverstraat . . » 1087.
3de » Huis in de Langestraat . . » 215.
2 en 3 in massa . . . . » 1360.

De toeslag is bepaald op Donderdag den 10den Augustus 1848, des avonds ten zeven ure, ten huize van *J. P. FLORISSEN*, aan de Steenstraat te *Arnhem.*

Inlichtingen kunnen gevraagd en hoogen gesteld worden ten Kantore van Mr. *W. H. TAAIJ*, Notaris te *Arnhem.*

Men zal op Donderdag den 3den Augustus, des middags ten twaalf ure, ten huize van den Kastelein *J. P. FLORUSSEN*, aan de Steenstraat te *Arnhem*, bij inzet, en veertien dagen later, op Donderdag den 17den Augustus, ter zelfder uur en plaats, in het openbaar, bij toeslag, verkoopen:

Een WINKELHUIS en ERVE, staande en gelegen te *Arnhem*, in de Oeverstraat, Wijk B, Numero 161, Kadaster Sectie O, Numero 1838, tusschen de Erven van den Heer *J. COERS* ter eenre en van den Bakker *HOFFMAN* ter andere zijde.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen ten Kantore van den te *Arnhem* standplaats hebbenden Notaris Mr. *GERARD VAN ECK.*

Men is voornemens om op Zaturdagen den 12den en 26sten Augustus 1848, telkens des morgens om elf ure, ten huize van den Kastelein *KNAVEN*, te *Gendringen*, bij inzate op hoogen te veilen en finaal te verkoopen:

Een nieuwgebouwd HEERENHUIS, op eenen aangenamen Stand, even buiten het Dorp *Gendringen*, aan den grooten Weg op *Emmerich* gelegen, met ERF en TUIN, ter grootte van 22 Nederlandsche Roeden, bevattende het Huis, *vier* BENEDEN- en *vier* BOVEN-KAMERS, MEIDENKAMER, KELDER, KEUKEN, WASCHHUIS en SCHUUR annex.

De Veil-Conditiën zijn te lezen ten Kantore van den Notaris *KOLFSCHOTEN*, te *Gendringen.*

††† De ondergeteekende Curators in het Faillissement der Firma *WEERTS & VAN DER SLUIS*, te *Arnhem*, brengen mits deze ter kennis van de belanghebbenden, dat door den Heer Regter-Commissaris de nadere bijeenkomst van de Schuldeischers, ter raadpleging en beslissing over het aangeboden accoord, is bepaald op Woensdag den 9den Augustus eerstkomende, des voormiddags ten 10 ure, in een der zalen van het Paleis van Justitie alhier.

Arnhem, den 28sten Julij 1848.

De Curators voornoemd,
J. W. SCHIFF.
J. D. v. LEEUWEN.
J. J. BOSSERT.

††† In den jare 1800 acht en veertig, den zes en twintigsten Julij, ten verzoeke van *GERRIT MACHIELS*, van beroep arbeider, wonende te *Hattem*, bij behoorlijk geregistreerde beschikking van de Arrondissements-Regtbank te *Arnhem*, dd. 8 Junij 1848 toegelaten, om ten na te melden einde gratis te procederen, en uit kracht van het verlof door voormelde Regtbank bij dezelfde beschikking op het daartoe door den requirant gedaan verzoek verleend, ten deze woonplaats kiezende te *Arnhem*, ten Kantore van den Heer en Mr. *FREDERIK BÖHTLINGK*, Procureur bij de Arrondissements-Regtbank te *Arnhem*, wonende aldaar, dien de requirant tevens bij deze stelt om in het na te melden regtsgeding als Procureur voor hem op te treden en werkzaam te zijn, heb ik Ondergeteekende, *NICOLAAS ANTONIUS GEURTS*, Eerste Deurwaarder bij de Arrondissements-Regtbank te *Arnhem*, wonende aldaar in de Korte Nieuwstad Wijk E no. 216, voor de eerste maal openlijk gedagvaard: 1o. *WILLEM MACHIELS* of *MICHIEL*; 2o. *ELISABETH MACHIELS* of *MICHIEL*, beide het laatst gewoond hebbende te *Heerde*, doch thans afwezig, gevolgelijk mijn exploit doende bij aanplakking aan de voorname deur der Vergaderplaats van de Arrondissements-Regtbank te *Arnhem*, alsmede aan het Huis der Gemeente te *Heerde*, terwijl ik een tweede afschrift van hetzelve heb overgegeven aan den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij de voormelde Regtbank, die het oorspronkelijke met *Gezien* heeft geteekend, en voorts nog bij plaatsing in de *Staats-* en *Arnhemsche Couranten*, als zijnde de daartoe bij voormeld verlof uitdrukkelijk aangewezen Nieuwspapieren, om na verloop van drie maanden na heden, en wel op Maandag den dertigsten October 1800 acht en veertig des voormiddags ten tien ure, bij voorafgestelden Procureur te verschijnen ter civiele teregtzitting van de Arrondissements-Regtbank te *Arnhem*, op het Paleis van Justitie aldaar, ten einde: Aangezien de gedaagden sedert eene lange reeks van jaren en wel de eerste in den jare 1810 en de laatste in den jare 1814 hunne woonplaats *Heerde* hebben verlaten, zonder volmagt tot het waarnemen hunner zaken gegeven, of order op het beheer van dezelve gesteld te hebben, en zij sedert dién tijd niets meer van zich hebben doen hooren; Aangezien er alzoo meer dan vijf jaren na het vertrek van de gedaagden zijn verloopen zonder dat bewijs is ingekomen van hun aanwezen of overlijden.

Aangezien de eischer in zijne betrekking van Broeder der gedaagden, belang heeft dat bij Vonnis van voormelde Regtbank worde verklaard dat er regtsvermoeden van het overlijden van de gedaagden bestaat, en zulks van den eersten der gedaagden sedert ultimo december 1810, en van de tweede hunner sedert den laatsten december 1814.

Mitsdien aan gemelde Regtbank, hetzij in persoon, hetzij door iemand van hunnentwege van hun aanwezen te doen blijken, de gedaagden tevens aanzeggende, dat, ingeval noch de gedaagden, noch iemand voor hen op deze dagvaarding bij vooraf-gaande procureurstelling mogt opkomen en alzoo niet behoorlijk van hun aanwezen mogt blijken, door den requirant zal worden geconcludeerd, dat hem daarvan zal worden verleend acte en tevens verlof tot het doen van eene tweede dergelijke dagvaarding, alles met veroordeeling van de gedaagden in de kosten.

(Was get:) *N. A. GEURTS.*
Voor eensluidend Afschrift:
N. A. GEURTS,
1ste Deurwaarder.

††† Een bekwaam SMIDSKNECHT, *Vuurwerker*, van de Protestantsche Godsdienst, kan dadelijk VAST WERK bekomen. — Adres, onder Letter S, met *franco-brieven*, bij den Boekhandelaar *C. CAMPAGNE*, te *Tiel.*

††† Tegen 1 November wordt er bij eene aanzienlijke Familie in een talrijk huisgezin gevraagd, eene allezins bekwame KEUKENMEID, die in haar werk grondig ervaren is, en van goede getuigschriften is voorzien; men adressere zich onder de letters A B, *Brieven franco*, bij den Boekhandelaar *J. H. C. D. OHLE* te *Velp.*

††† *VERLOREN* den 23sten Julij 1848, tusschen *de Steeg* te *Rhederoord* en *Arnhem*, een ZWARTEN ZIJDEN DAMES-MANTEL, met Fluweelen Kraag en geheel gevoerd met bruin en wit Bont. Wie denzelven terugbrengt aan het Bureau van dit blad, zal eene goede belooning ontvangen.

††† *ER IS VERLOREN* een BRACELET, met PERL' D'AMOUR omzet. Die dezelve bij den Boekhandelaar *W. J. KRUIJT*, te *Arnhem*, bezorgt, zal eene belooning ontvangen.

††† Ten einde een NIEUWEN CATALOGUS te kunnen opmaken, worden zij, die nog Boeken uit de Lees-Bibliotheek van den ondergeteekende onder zich hebben, vriendelijk verzocht, dezelve zoo spoedig mogelijk terug te zenden. — De Bibliotheek zal gedurende ééne maand GESLOTEN zijn.

G. VAN ELDIK THIEME.

*** Bij *W. VAN BOEKEREN* is uitgegeven en alom gratis te bekomen:

PROSPECTUS VAN EEN WERK, getiteld: ***HET JAAR 1848***, *Geschiedenis van den Dag*, door Mr. *A. W. ENGELEN.*

Dit Werk, hetwelk aanvankelijk eene ruime deelneming ondervindt en dat in 4 Afleveringen zal worden uitgegeven, zij inzonderheid den Leesgezelschappen aanbevolen, daar het in een onderhoudenden stijl geschreven, en schoon uit authentieke bronnen geput, echter geenszins met Staatsstukken overladen is. Het bevat een aaneengeschakeld verhaal der groote gebeurtenissen van den dag, en paart volledigheid met beknoptheid, en historische trouw met levendigheid van voordragt.

Men teekent alleen in voor de geschiedenis van het jaar 1848.

Rijn-Stoomboot-vaart.
KEULSCHE-MAATSCHAPPIJ.

DAGELIJKSCHE DIENST

Van Arnhem direct naar Keulen, Mainz, Mannheim, Straatsburg en tusschen gelegene plaatsen.

Vertrek van Arnhem, *des morgens ten 6 ure*, om nog denzelfden avond te *Keulen* aan te komen.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij den Ondergeteekende te *Arnhem*, bij de Factorij van den Nederlandschen Rijn-Spoorweg te *Amsterdam*, en, door geheel het Rijk, aan de Kantoren van de Algemeene Expeditie-Maatschappij (*C. VAN DER HORST*) met welker Diligence-Diensten deze Vaart in onmiddellijk verband staat.

H. BUDDE GJzn.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 28 Juli 1 El 7 Palm 6 Duim; gew. O D. gev. 7 D.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.

A°. 1848. ZATURDAG, 29 JULIJ. N°. 61.

HAAGSCHE BERIGTEN.

BIJBLAD TOT DE ARNHEMSCHE COURANT.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, den 28 Julij.

Naar men verneemt is, bij besluit van heden, benoemd tot hoogleeraar in de regtsgeleerdheid bij de hoogeschool te Leyden, den heer Mr. *J. de Wal*, thans Secretaris-Generaal bij het departement van binnenlandsche zaken.

— De koning heeft eergisteren in een bijzonder gehoor ontvangen den heer *de Ludre*, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van de fransche republiek bij het nederlandsche hof, die zijne geloofsbrieven aan Z. M. heeft aangeboden.

— Bij Zr. Ms. besluit van den 22 dezer, n°. 85, is de heer *P. J. Krieger*, te Amsterdam, erkend als consul-generaal van Oostenrijk in het Koningrijk der Nederlanden.

— Bij Koninklijk besluit is overwogen, dat de behoefte eener algeheele grondige herziening der wetten en verordeningen betrekkelijk de geneeskundige staatsregeling en de uitoefening der onderscheidene takken van geneeskunst, zich dagelijks dringender doet gevoelen, zoodat het gebiedend noodzakelijk is, daarin onverwijld te voorzien; dat daarenboven de thans op dat stuk van kracht zijnde bepalingen, niet alleen wat betreft haren *inhoud*, maar ook in den *vorm*, aan vele gebreken mank gaan, waardoor hare strekking onzeker en hare toepassing verlamd is; en dat de uitkomsten van den arbeid eener vroeger tot dat einde benoemde staatscommissie, zoowel voor zooveel dezelve door de minderheid, als voor zooveel dezelve door de meerderheid van die commissie zijn geleverd, verdienen in nadere overweging te worden genomen.

Op de bedoelde gronden heeft Z. M. besloten:

1°. Tot de bedoelde herziening eene speciale commissie te benoemen, bestaande uit de navolgende heeren: Mr. *H. van Sonsbeeck*, lid van den Raad van State, tevens voorzitter der commissie; *C. B. Tilanus*, hoogleeraar in de heel- en verloskunde te Amsterdam; *G. C. B. Suringar*, hoogleeraar in de geneeskundige faculteit te Leijden; *G. J. Mulder*, hoogleeraar in de faculteit der wis- en natuurkundige wetenschappen te Utrecht; *J. Baart de la Faille*, hoogleeraar in de geneeskundige faculteit te Groningen; *J. van Geuns*, hoogleeraar in de geregtelijke geneeskunde te Amsterdam; Jhr. Mr. *J. de Bosch Kemper*, advocaat-generaal bij het provinciaal geregtshof in Noord-Holland, en *J. C. van den Broecke*, medicinæ doctor te Middelburg.

2°. Aan deze commissie wordt als amanuensis toegevoegd de heer *Blom Coster*, medicinæ doctor te 's Gravenhage.

3°. Gemelde commissie zal hare bijeenkomsten houden te 's Gravenhage; zij zal van de uitkomsten harer werkzaamheden vóór den 1 December 1848 verslag doen aan Onzen minister van binnenlandsche zaken.

— Het vertrek van H. M. de koningin naar Gelderland is, naar men verneemt, op morgen (Zaturdag) bepaald.

— Heden morgen heeft de hertogelijke familie van *Saksen-Weimar-Eisenach* deze residentie verlaten en hare reis naar Mannheim aangevangen. Vóór dit vertrek hebben nog sommige leden van het koninklijk gezin bezoeken bij het hertogelijke gezin afgelegd.

— In deze residentie is aangekomen en aan het Hôtel *Fuhri* afgestapt *Richard Hickens*, oud-chirurgijn der artillerie, komende van Londen. Deze heer heeft Z. M., in de velden van Waterloo, bij hoogstdeszelfs verwonding, de eerste hulp verleend en het eerste verband gelegd. Toen Z. M. vernomen heeft, dat hij zich alhier bevond, werd hij dadelijk bij den koning ontboden.

— Men verneemt dat in gereedheid gebragt wordt het voorloopig verslag van de commissie van rapporteurs, betreffende de bedenkingen, die in de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zijn gemaakt, ten opzigte der ontwerpen van wet betrekkelijk de gedeeltelijke afschaffing der accijnsen op het gemaal en het geslagt, en nopens de invoering eener belasting op de bezittingen en inkomsten.

Men heeft gegronde reden om het door het *Journal de la Haye* medegedeelde berigt, wegens de intrekking dier beide ontwerpen, als zeer voorbarig te beschouwen.

— HH. Excell. de ministers zijn gedurende de geheele week, des avonds ten 7 ure, vergaderd geweest; die bijeenkomsten waren alle van zeer langdurigen aard; sommige hebben tot middernacht geduurd. Men verzekert dat die zittingen van den ministerraad voornamelijk in verband hebben gestaan: 1°. met de aangelegenheden van Limburg; 2°. met het vraagstuk der Grondwets-herziening: zijnde de antwoorden overwogen en vastgesteld, die door de Regering zullen worden gegeven op de bedenkingen, in de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal gemaakt, ten aanzien van de bekende twaalf ontwerpen van wet, welke die herziening inhouden; en 3°. [illegible] financiele aangelegenheden des rijks, in verband met de voordragten van wet, die in de vorige week nopens dat onderwerp aan de Tweede Kamer zijn aangeboden.

— Men verzekert dat er op dit oogenblik nog in geenen deele het doel bestaat, om de ligting der nationale militie van 1848 in dienst te stellen. Veeleer moet het voornemen hebben bestaan, om de ligtingen van 1845 en 1846 huiswaarts te doen keeren, wanneer die van 1847 genoegzaam in den wapenhandel gevorderd zou wezen; doch het schijnt, dat men dit voornemen, ten gevolge der verwikkelingen nopens Limburg, vooreerst heeft laten varen.

— Van heden (Vrijdag) namiddag ten 2 ure, tot Maandag namiddag ten 5 ure, zal in den Burgt te Leijden eene *petitie* aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal ter teekening liggen, waarin deze verzocht wordt hare toestemming te weigeren aan de voorgestelde belasting op de bezittingen. In dat verzoekschrift wordt niet enkel het verkeerde aangetoond van de *buitengewone* wapening en van het vertrouwen op de koloniale bijdragen, maar ook op het onbillijke en nadeelige der voorgestelde belasting op de bezittingen, voornamelijk voor de burger- of middenklasse der maatschappij.

— Men verneemt dat de synode der hervormde kerk op reçes gescheiden is, blijvende intusschen eene commissie werkzaam met het concipiëren van een algemeen reglement voor de hervormde kerk, hetwelk bij het hervatten der vergaderingen, op den 15 Aug. aanstaande, onmiddellijk zal worden in behandeling gebragt.

LIMBURGSCHE ZAKEN.

«Het *Journal du Limbourg* zegt een brief uit 's Gravenhage ontvangen te hebben, onder dagteekening van Maandag ll., inhoudende, dat de regering besloten heeft geen duim breeds van het grondgebied van Limburg af te staan, dan gedwongen door de kracht der wapenen. De bedoelde brief is afkomstig van een persoon, die, het grootste belang stellende, om juist den staat van zaken te kennen, zich tot de beste bronnen gewend heeft, om onderrigt te worden nopens de bedoelingen der regering, ten aanzien van het limburgsche vraagstuk.

«Indien dit berigt naauwkeurig mogt zijn, — zegt het gemelde *Journal*, — dan zullen de voorstanders der scheiding den oorlog over onze ongelukkige provincie hebben gebragt; en hoe kortstondig de tegenstand ook moge wezen, zullen daaruit onberekenbare nadeelen voor het hertogdom voortvloeijen. Op wie zal de verantwoordelijkheid dier onheilen nederdalen? Natuurlijk op hen, die ze mogten hebben doen ontstaan, door den vreemdeling, Duitschland, in te roepen, die nooit eenig gegrond regt op deze streken gehad heeft.»

— Woensdag morgen, den 26 dezer, is de heer *Lightenvelt*, tijdelijk minister voor de zaken der R. Kath. Eeredienst, met de stoomboot uit Luik, te Maastricht aangekomen. Hij heeft zich onverwijld naar het provinciaal gouvernement begeven. Men weet, dat hij benoemd is tot buitengewoon commissaris des Konings in Limburg en van uitgebreide volmagten voorzien is.

— Den 24 dezer, des morgens ten elf ure, is de stedelijke raad van Maastricht vergaderd geweest, om te beraadslagen over hetgeen er in de tegenwoordige omstandigheden te doen valt. Er is besloten, dat het volgend adres aan den koning zal worden aangeboden:

Aan Z. M. den Koning der Nederlanden.

«*Sire!*

Het bestuur der stad Maastricht neemt eerbiedig de vrijheid zich op nieuw tot Uwe Majesteit te wenden, ten gevolge van het besluit door de duitsche nationale vergadering, den 19 dezer maand, genomen, en de belangen van de inwoners dezer stad, welke met dit besluit met volslagen ondergang bedreigd wordt, met aandrang aan de welwillende bescherming van Uwe Majesteit aan te bevelen.

Het bestuur gevoelt levendig, dat het thans onnoodig is op nieuw in dezelfde ontwikkelingen te treden, die vervat zijn in het adres aan Uwe Majesteit, op 16 Mei ll. door eene bezending uit zijnen boezem aangeboden, en bij herhaling de regten van Nederland en van Uwe Majesteit ten opzigte der vroegere behandelde vraagpunten aan te toonen. Het tractaat op 19 April 1839 door koning *Willem I* met Belgie gesloten, en door Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland gewaarborgd, denzelfden dag als verbindend erkend door de gevolmagtigden van het Duitsch Verbond (met betrekking tot de 7 eerste artikels van dat traktaat), en eindelijk op 11 Mei daaraanvolgende bekrachtigd door den president van den duitschen bondsdag, is zoo duidelijk, dat het bestuur, na de conferentiën met Uwe Majesteit en zijne ministers gehouden en na de bekomen verzekeringen, meende de hoop te mogen koesteren, dat zijne regten in geen geval door het duitsche verbond zouden miskend worden, maar dat het tractaat van 5 September 1839, tusschen koning *Willem* I en het duitsche verbond gesloten, als het uitvloeisel van de verbindtenis op 19 April 1839 aangegaan, in zijn geheel zou geëerbiedigd en gehandhaafd worden.

Die hoop is echter teleurgesteld. De nationale vergadering van Frankfort heeft zich weinig bekreund, om de bepalingen, in het tractaat van 19 April 1839 vervat, verpligtingen van het duitsche verbond met stilzwijgen voorbij gegaan, en zich eenvoudig bepaald bij de verklaring, dat geheel Limburg duitsch grondgebied is en dat Nederland geene andere regten op dat grondgebied kan laten gelden dan die betrekkelijk de steden Maastricht en Venlo.

De regeringsraad begrijpt zeer goed, dat de beslissing der nationale vergadering van Frankfort noch voor Nederland, noch voor Belgie, noch voor de vijf mogendheden die het traktaat van 19 April 1839 gewaarborgd hebben, eenige verbindende kracht heeft, maar de algemeene neerslagtigheid, de angstvolle onzekerheid die deze beslissing, zoo geheel in strijd met onze regtmatige verwachtingen, in de stad Maastricht heeft doen geboren worden, eischen gebiedend, dat het stedelijk bestuur, in zijne hoedanigheid van wettigen tolk der gevoelens die de ingezetenen van Maastricht bezielen, op de nadrukkelijkste wijze verklare, dat allen, zonder uitzondering, de vereeniging van die stad met Limburg en Nederland, als zeer wenschelijk en voor het algemeen welzijn zelfs noodzakelijk oordeelen, en dat de opoffering van een gedeelte der tegenwoordige hulpbronnen zeer nadeelig zou zijn voor eene stad, die sedert 18 jaren reeds zoo veel rampspoeden heeft doorgeworsteld.

Ja, Sire! de handel en nijverheid van Maastricht, het welzijn van meer dan 23,000 inwoners, hangen af van de maatregelen die Uwe Majesteit zal nemen. Zonder het vrije verkeer met Nederland en den regter-oever, zonder een garnizoen, geëvenredigd aan het belang dier vesting, is het welzijn onder ons niet mogelijk. Elke verandering, elke wijziging, zou geene andere uitkomst opleveren, dan dat het eene gedeelte ten nadeele van het andere zal behouden en gered worden.

Om die beweegredenen verzoekt het bestuur der stad Maastricht, met verwijzing naar het vroeger door hetzelve aangeboden adres, Uwe Majesteit eerbiediglijk, in overeenstemming met de wetgevende magt van het land en met zijne bondgenooten, alle maatregelen te willen nemen, die den tegenwoordigen staat van zaken zouden kunnen verzekeren, overeenkomstig de bestaande tractaten; en in geen geval te gedoogen, dat de regten en belangen van onze stad, op welke wijze ook, geschonden of verkort, of dat de stad beroofd zou worden van haar vrije verkeer, zoo als het thans bestaat, iets hetgeen haar zoo noodig is, dat zij in het tegenovergestelde geval als 't ware tusschen hemel en aarde zou zweven, om ons van de woorden te bedienen, door een van Uwer Majesteits ministers uitgesproken.

Ziedaar, Sire, de wenschen en de behoeften van Maastrichts ingezetenen. Het bestuur dezer stad kan geene bewoordingen vinden, om krachtig genoeg aan te dringen op de noodzakelijkheid, om die wenschen te verhooren en in die behoeften te voorzien. Daarop alleen berust ons welzijn en ons maatschappelijk bestaan.»

— Het *Journal du Limbourg* behelsde dezer dagen, nopens de limburgsche aangelegenheden, de volgende beschouwing:

«Er zijn belangrijke berigten uit Frankfort ontvangen; de internationale commissie heeft de afscheiding van Limburg van het Koningrijk der Nederlanden vastgesteld; naar onze meening worden wij dus door het grootste ongeluk bedreigd, dat ons land overkomen kan.

En echter zijn er Limburgers die zich daarover verblijden. Maar mijn goede Hemel, waarover dan toch? Bestaat er eenige de minste twijfel, dat de vereeniging met Duitschland niet zeer noodlottig voor den landbouw zal zijn? Is het niet zeker, dat onze fabrieken niet bij magte zijn tegen de duitsche fabrieken in 't strijdperk te treden? En wat zult gij als vergoeding voor deze aanzienlijke verliezen ontvangen? Gij gelooft eene vermindering van belastingen. Maar ziet gij dan niet, dat Luxemburg, afzonderlijk geregeerd, zonder schulden, gebukt gaat onder het wigt van een budget van 1,600,000 gulden? Maar indien gij eene vermindering van belastingen van 500,000 gulden krijgt, dan zult ge ook een millioen op uwe voortbrengselen van landbouw en fabrijken verliezen. En noemt ge dat eene vergoeding! Gij zult, is 't antwoord, al de Nederlandsche beambten verdrijven! Ja, gij zult ze verdrijven, hen en hunne familien, en ge zult ook de Nederlandsche garnizoenen verdrijven, die aanzienlijke sommen in het land verteren, waarvan honderde huisgezinnen, zoo vele personen, leven; gij zult ze verdrijven, omdat naar alle waarschijnlijkheid de steden Maastricht en Venlo uw lot zullen moeten deelen, omdat zij niet op zich zelven en buiten alle gemeenschap kunnen blijven, en gij zult de hollandsche troepen door eenige Limburgsche compagnien vervangen. En zou dat dan uwe schadevergoeding zijn?

Maar onze ondergang is nog niet uitgesproken. Eenige inwoners hebben dien uitgelokt, eenige gemeenten hebben de afscheiding gevraagd, maar is dat het verlangen door de meerderheid geuit? Wij ontkennen het en bijgevolg betwisten we aan de vergadering van Frankfort, zelfs uit een democratisch oogpunt, het regt om ons tot eene verandering van gouvernement te dwingen. Het land heeft zich noch regtstreeks, noch door zijne wettige lasthebbers, verklaard. Een klein getal kiezers, die door dwars geschreeuw van het regte spoor gebragt zijn, kunnen niet voor een geheel land beslissen. Maar volgens regtsbeginselen is het vraagstuk nog veel duidelijker. Het tractaat van 19 April 1839, onder waarborg der vijf groote mogendheden gesloten, zegt bepaaldelijk in art. 4: «Z. M. de koning der Nederlanden zal, hetzij in hoedanigheid van groothertog van Luxemburg, hetzij *in vereeniging met Nederland*, bezitten het grondgebied op den linker- en regteroever der Maas aangewezen.»

Het is duidelijk dat dit tractaat van beide kanten verbindende is en dat men daarvan niet de geringste bepaling kan vernietigen, zonder het geheel en al in te trekken. Daaruit volgt dat, indien het Duitsche Verbond, dat voornamelijk is zamengesteld uit twee groote staten, die bij het tractaat van 1839, contracterende partijen waren, zich verzet tegen de uitvoering van art. 4 van dat tractaat, de koning der Nederlanden het er voor moet houden, dat hij er niet langer door gebonden wordt en het verbond kan verwijzen tot het doen gelden van zijne regten op Luxemburg. Wij moeten daarbij ook opmerken, dat Limburg nooit in eenige betrekking tot Duitschland heeft gestaan, dan alleen ten gevolge van de tractaten van 1839; want oudtijds was Limburg gedeeltelijk hollandsch grondgebied, en gedeeltelijk behoorde het tot het land van Braband of Luik. Vervolgens werd het met Frankrijk vereenigd, om daarna aan den koning der Nederlanden over te gaan. Hoe kan dus het Duitsch Verbond, van den eenen kant, de tractaten van 1839 inroepen, om haar eigendomsregt op Limburg te staven; hoe kan het, van den anderen kant, diezelfde tractaten verkrachten, om den koning der Nederlanden het regt te benemen dat land aan de Nederlanden te verbinden? Is het niet zonneklaar, dat de koning der Nederlanden regt heeft te zeggen, dat hij in de schikking betrekkelijk Luxemburg, toegestemd heeft, uitsluitend omdat men hem het regt gelaten heeft Limburg op de bepaalde wijze te administreren? Daar valt, naar ons inzien, volstrekt niets tegen in te brengen.

Nog eens dan: Limburg is alleen duitsch uit kracht der tractaten van 1839; uit kracht van die zelfde tractaten had duitsch Limburg het regt even als de Nederlanden geregeerd te worden en voor altijd lief en leed met het Koningrijk der Nederlanden te deelen. Dit heeft de duitsche Bondsdag in zijn besluit van 5 September 1839 erkend. *) Indien men dus Limburg van de Nederlanden wil scheiden, en er een onderscheiden erfdeel van Holland van wil maken, dan vertrapt men het tractaat van 1839; dan scheurt men de souvereine beslissing van den duitschen Rijksdag aan flarden. Indien de vergadering van Frankfort die tractaten schendt, dan zijn ze ook voor geen enkele partij meer verbindende.

Indien die tractaten nietig worden verklaard, dan is Limburg niet langer duitsch; het wordt even als in 1830, eene provincie van het Koningrijk der Nederlanden, en dan blijft, zoo als we zeiden, de Luxemburgsche questie nog te beslissen.

Indien de nationale vergadering te Frankfort de tractaten miskent, dan moet zij die geheel en al verwerpen; indien de vergadering vermeent den eigendom te hebben van alle staten, die een deel uitmaken van het verbond en haar grondgebied ongeschonden wil bewaren, dan moet zij Luxemburg terug eischen, dat zij aan Belgie heeft afgestaan. Haar titel op Luxemburg is oud; haar titel op Limburg is nieuw en spruit slechts voort uit eene acte die zij zelve verwerpt.

Die afscheidings-questie is inderdaad een meesterstuk! De heeren separatisten willen niets dan het welzijn van het land en men weet hoe zij daartoe wenschen te geraken. Op diezelfde wijze willen zij slechts de souvereiniteit van Koning *Willem II*. Maar een oogenblikje, als 't u belieft! Herinneren wij ons de schikkingen waardoor Koning *Willem II*, Groothertog is geworden, en dan zullen we dadelijk zien, dat onze separatisten ook hierin dwalen.

De Staten van Nassau zijn in 1814 aan Prins *Frederik* afgestaan. Het Weener tractaat heeft het Groothertogdom Luxemburg in plaats van de Nassausche Staten gegeven. Dit Groothertogdom is met het Koningrijk der Nederlanden vereenigd en Prins *Frederik*, in zijne regten van Souverein te leur gesteld, heeft eene schadeloosstelling ontvangen in domeinen. Reeds in 1839, bij gelegenheid der afscheiding van Luxemburg en Holland, opperden de Staten-Generaal de vraag, of die domeinen niet ten minste voor de helft aan den Staat moesten terugkeeren? Men besliste van neen, uit overweging dat de Staat schadeloos gesteld was door de bezitting van Limburg. Maar indien de afscheiding plaats vond, welke schadeloosstelling bleef er dan over? Geene; Nederland, geheel van zijne bezittingen beroofd, zou ongetwijfeld de domeinen, die aan Prins *Frederik* waren afgestaan, terugeischen.

---

*) De Duitsche Bond, noch een zijner leden afzonderlijk, heeft ooit daartegen geprotesteerd. De Grondwet van Nederland is ten aanzien van gansch Europa in 1840 gewijzigd en beëedigd; nooit is er van eenige verklaring daartegen gehoord.

-De domeinen aan prins *Frederik* afgestaan zouden niet kunnen onteigend worden, of hij zou zijne regten doen gelden op het Groot-hertogdom Luxemburg en bij gevolg op Limburg. Koning *Willem II* zou zijn broeder dus moeten schadeloos stellen voor domeinen, die jaarlijks drie à viermaal honderd duizend guldens opbrengen, of hem in zijn regt van souverein over het hertogdom en het groot-hertogdom moeten herstellen. Het Luxemburgsche inkomen van de Kroon bedraagt niet meer dan 100,000 franken; het Limburgsche inkomen kan niet veel hooger zijn. Daaruit volgt dat de Koning jaarlijks 400,000 franken zou verliezen, indien hij prins *Frederik* zou moeten schadeloosstellen voor de domeinen, die door den Staat zijn teruggenomen. Men begrijpt dat hij zich die opoffering niet zal getroosten. Hij zou zijn broeder in het bezit der duitsche Staten stellen en prins *Frederik* zou te gelijker tijd groothertog van Luxemburg en hertog van Limburg zijn. Dewijl de vergadering van Frankfort het hoofd-tractaat vernietigd heeft, vallen ook alle de andere tractaten en prins *Frederik* keert tot zijne eerste regten terug.

Maar zoo ver is 't nog niet gekomen. De heeren separatisten kraaijen te spoedig victorie, de vergadering van Frankfort heeft de conclusien der commissie nog niet aangenomen (dit is sedert zoo men weet gevolgd), zij zal er wel eens tweemaal overdenken eer dat zij tot zulk een vermetel besluit komt. Wij zeggen vermetel; want is zij toch wel zoo geheel zeker een zoodanig besluit ten uitvoer te kunnen leggen? Vooreerst: zal Frankrijk haar laten begaan? Frankrijk zal niet gedoogen, dat de vestingen Maastricht en Venlo in handen van het verbond overgaan; Nederland nu kan ze niet houden zonder het land van Limburg; Nederland heeft daarbij niet het minste belang; de vestingen zouden dat land groote uitgaven kosten, zonder eenige de minste vergoeding. Wat zou er dus worden van die beide vestingen?

Maar zal Engeland die schending der tractaten zoo onverschillig aanschouwen? Duitschland tracht zich eene marine te verschaffen, en het zal er toe geraken, indien het haar mogt gelukken, ten nadeele der partiële Souvereinen, een geheel te vormen. In dat opzigt zijn de geschillen met Hanover van veel belang. Zal dat land met Denemarken en Holland onder het juk moeten doorgaan? Wij twijfelen daaraan. Wij gelooven dat, indien de Koning van Holland zich goed houdt, indien hij energie toont, indien zijne diplomaten bekwame lieden zijn en indien hij zich met kracht en klem op zijn regt laat voorstaan, indien hij de bescherming inroept van de magten, die het tractaat van 19 April 1839 onderteekend hebben, die zich bepaaldelijk als waarborg voor dat tractaat gesteld hebben, wij gelooven dat hij dan in zijne bezittingen gehandhaafd en uit de banden van Duitschland zal losgemaakt worden.

Wat heeft hij overigens te vreezen?

Zijne tegenpartij schijnt vermetel te zijn, maar is het wel zeker dat ze sterk is? Hoe lang zal de vergadering van Frankfort duren? Zal zij aan 't einde van hare werkzaamheden komen. Zal de buitensporigheid der demagogie niet tot eene reactie leiden.

Wij hopen dat de Koning der Nederlanden en de Staten-Generaal niet gemakkelijk eene der schoonste provincien van het Koningrijk zal afstaan. De herziening der Grondwet dient niet langer uitgesteld te worden; het belastingstelsel dient eene verandering te ondergaan; men behoort met kracht en energie te handelen en dan zal men zich gemakkelijk uit den hagchelijken toestand van zaken redden.»

— Nopens de vorderingen van Frankfort in 't algemeen leest men nog de volgende merkwaardige zinsnede in de Brusselsche *Indépendance:*

«Meer en meer schijnt er eene botsing tusschen de Pruissische regering en de vergadering te Frankfort ophanden. De wapenstilstand met Denemarken en de zaak van het hulde-bewijs door de Pruissische troepen aan den Rijksbestuurder te brengen, zijn de voornaamste punten in verschil. Het is overigens te vreezen, dat de vergadering te Frankfort haar doel zal missen, omdat zij dit voorbij wil streven. Die aanmatiging, om alle Staten van Duitschland in eene soort van leenroerigheid te brengen, door zich zelve als opperheer te stellen, stuit natuurlijk de meeste van die staten. Niet alleen verheft zich Pruissen daartegen, maar ook Hannover, ook Beijeren, en ook de koning der Nederlanden, die in de zaak van Limburg besloten schijnt niet dan voor het geweld van wapenen te bukken. En wat laatstgemeld vraagstuk aangaat, moet men dan niet voorzien, dat Frankrijk zelf, dat Duitschland het regt toekent om zijne binnenlandsche zaken naar welbehagen te regelen, er geenszins in bewilligen zal, dat Maastricht eene duitsche bondsvesting worde. Die vesting toch heeft nooit tot den Bond behoord, al mogt Limburg er al toe behooren. Hare aanhechting aan Duitschland zou dus eene ware vergrooting van grondgebied zijn, en Frankrijk kan dit met geen onverschillig oog aanzien. Wij vermeenen dan ook, dat de vergadering te Frankfort wel ernstig moet toezien, alvorens zich verder op den weg te begeven, dien zij schijnt te hebben ingeslagen.»

NEDERLANDSCH-INDIË.

Wij hebben per overlandmail eene reeks *Javasche Couranten* ontvangen, loopende van den 26 April tot en met den 27 Mei. Het nommer van den 26 April deelt eene proclamatie van Z. Exc. den gouverneur-generaal mede, betrekkelijk eene nieuwe expeditie tegen Balie. Na daarin de redenen opgegeven te hebben, waarom deze noodzakelijk was geworden, zegt de proclamatie dat eene vereenigde expeditie der land- en zeemagt, reeds voor eenigen tijd voorbereid, onverwijld gerigt zou worden tegen de vorsten van *Klonkong*, *Karang-Assam* en *Beliling*, die verklaard werden te verkeeren in staat van openlijke vijandschap met het Neêrlandsch Indisch gouvernement; met het gevolg, dat verkeer van eenig vaartuig met die rijken werd verboden en zou worden belet; dat geene uitklaringen derwaarts geteekend en alle aanvoer van levensmiddelen en krijgsbehoeften krachtdadig verhinderd zouden worden.

In eene tot dat einde opzettelijk belegde vergadering van den raad van Indie, legden, den 1 Mei, de te Batavia aanwezige regterlijke ambtenaren, in handen van den gouverneur-generaal, af den eed van trouw aan den koning, den eed van zuivering en den ambtseed, voorgeschreven bij het reglement op de regterlijke organisatie en het beleid der justitie in Neêrlands Indie.

Vervolgens begaf de minister van Staat, gouverneur-generaal, vergezeld van de leden van den raad van Neêrlands Indie, zich naar de vergaderzaal van het hoog geregtshof, om bij te wonen eene openbare zitting van deze opperste regtbank, tot welke uitgenoodigd waren de hoofden van departementen, mitsgaders de hoogere civile ambtenaren en officieren.

De president van dat hof verklaarde het hoog geregtshof te zijn geconstitueerd, en schetste den staat der vroegere wetgeving in Neêrlandsch Indie en de wijs waarop de nieuwe tot stand gekomen was. Deze rede werd door den procureur-generaal bij het hoog geregtshof beantwoord.

Uit Samarang had men het berigt ontvangen, dat aldaar de regterlijke ambtenaren denzelfden dag in handen van den resident den eed van trouw aan den koning, dien van zuivering en den ambtseed, afgelegd hebben.

De *Javasche Courant* van den 27 Mei deelt twee publicatien van Z. Exc. den gouverneur-generaal mede. De *eerste* houdt in wijziging van het tarief n°. 6 van uitgaande regten op Java en Madura, gearresteerd bij art. 2 der publicatie van den 10 November 1837 (*Staatsblad* n°. 57), met dien verstande, dat de koffij voortaan, bij den uitvoer van Java en Madura, zal zijn onderworpen aan een uitgaand regt van *twaalf ten honderd* van de waarde en van de helft van dien, of *zes ten honderd* van de waarde, indien de uitvoer geschiedt in nederlandsche schepen naar Nederland, met borgstelling voor het verschil.

De *tweede* strekt tot wijziging: *a.* van het tarief n°. 6 van uitgaande regten op Java en Madura, gearresteerd bij art. 2 der publicatie van November 1847 (*Staatsblad* n°. 57), zoodanig, dat Java-thee, voortaan, onder nederlandsche vlag, naar Nederland zal kunnen worden uitgevoerd *vrij van uitgaande regten*, blijvende het regt onder *vreemde* vlag bepaald op 4 gulden per *f* 100 waarde.

De resident van Batavia, daartoe speciaal gelast, heeft alle ingezetenen herinnerd, dat openbare vereenigingen, betreffende onderwerpen van regering of algemeen belang, als leidende tot storing der rust, ongeoorloofd zijn; weshalve is bekend gemaakt, dat zoodanige bijeenkomsten niet toegelaten, maar des noods *feitelijk* belet zullen worden.

— Omtrent de expeditie naar Balie behelzen de thans ontvangene javasche couranten niets naders. Volgens de dagbladen van Singapore, is een gedeelte van de derwaarts bestemde krijgsmagt, te weten 700 man infanterie, 100 sappeurs, met 12 veldstukken en eenige andere artillerie, den 30 April van Batavia naar Bezoekie vertrokken, alwaar ook eene andere afdeeling, van nagenoeg gelijke sterkte, benevens 1000 Madurezen, uit Samarang zou aankomen. Deze beide afdeelingen zouden te Bezoekie nader bevel tot het voortzetten van den togt afwachten, en men meende, dat dit bevel zou afhangen van de tijdingen uit Europa. Volgens een later berigt van de genoemde bladen, was die expeditie werkelijk voortgezet. Tevens verzekeren diezelfde bladen, dat de Balinezen zich tot een hardnekkigen tegenstand hadden gereed gemaakt.

Voorts melden de dagbladen van Singapore, dat, ten gevolge van de laatste berigten uit Nederland, de voorstanders van staatkundige hervormingen te Batavia, door tusschenkomst van den heer Canter-Visscher, president der weeskamer, van den gouverneur-generaal de vergunning verzocht hebben, om eene vergadering te houden, waarin over het opmaken van een aan het Gouvernement gerigt verzoekschrift zou gehandeld worden. De gouverneur-generaal zou hierop te kennen hebben gegeven, dat zoodanige bijeenkomsten, in den regel, niet geoorloofd waren; maar dat hij, in de gegevene omstandigheden, de goede ingezetenen niet wilde beletten, om rustig over hunne belangen te beraadslagen; dat echter de bijeenkomst geene aanleiding tot wanorde mogt geven, en dat hij hoopte, dat niemand de beraadslagingen zou willen vooruitloopen van de mannen, aan welke de koning zijn vertrouwen had geschonken. Hierop is den 22 Mei de bedoelde zamenkomst gehouden, in de groote zalen van het gebouw *de Harmonie*, onder voorzitting van den baron Dr. *van Hoëvell*, predikant te Batavia, die daartoe door de aanwezigen was verkozen. De vergadering, die zeer talrijk was, heeft eene commissie benoemd, om een aan het gouvernement gerigt verzoekschrift op te stellen. Al spoedig echter moeten de beraadslagingen van eenen minder rustigen aard zijn geworden, zoodat de heer *van Hoëvell* en daarna ook de heer *Mijer* (vice-president van het hoog-geregtshof), die na hem de leiding der zamenkomst had op zich genomen, zich hebben verwijderd. Dit voorbeeld is gaande weg ook door de meeste dergenen, die aanvankelijk de vergadering hadden bijgewoond, gevolgd.

Onder de punten, die behandeld zijn, worden door de meergenoemde dagbladen van Singapore opgegeven, vrijheid van drukpers, met sterke bepalingen tegen misbruik; vertegenwoordiging der zich in Ned. Indie bevindende Nederlanders in de wetgevende kamer in Nederland; afschaffing van het handels-monopolie; afschaffing van het zoogenaamde radicaal van indisch ambtenaar; verbetering van het openbaar onderwijs. — Den volgenden dag is, bij eene aankondiging van den resident van Batavia, het verder houden van zoodanige vergaderingen gestrengelijk verboden, als kunnende leiden tot verstoring der rust en orde; met kennisgeving, dat dezelve, des gevorderd, met geweld zouden uiteengedreven worden.»

Buitenlandsche berigten.

Oostenrijk. — De opening der nationale vergadering te Weenen heeft den 22 plaats gehad. Ten 12 ure verscheen de Aartshertog *Johann* in de zaal, en zeide, onder anderen, dat hij met vreugde den pligt vervulde, hem door Z. M. opgedragen, om den rijksdag te openen. Tot de bevestiging der verworven vrijheid werd de krachtdadige medewerking der vergadering verzocht. Al de nationaliteiten der Oostenrijksche monarchy waren aan Z. M. gelijkelijk dierbaar, en hunne verbroedering, alsmede de innige band met Duitschland, zouden strekken tot grondslag der ware belangen. Het deed Z. M. leed, dat niet reeds dadelijk het volle genot der wijze toepassing van vrije instellingen kon ondervonden worden. Z. M. deelde van ganscher harte in den nood zijner volken. Ten aanzien van Hongarye en de overige landen, liet zich van de regtschapen gevoelens hunner bevolking eene bevredigende vereffening der nog hangende geschilpunten verwachten. De oorlog in Italië was niet gerigt tegen het streven naar vrijheid door de Italiaansche volken, maar werd gevoerd, om achting in te boezemen voor de Oostenrijksche wapenen, en uit hoofde van hoogst gewigtige staatsbelangen. Nadat de poging, om den strijd in der minne tot een einde te brengen, was mislukt, zou het dappere leger een' eervollen vrede door kracht van wapenen tot stand brengen. De vriendschapsbetrekkingen met alle andere Mogendheden hadden geene veranderingen ondergaan, en de betrekkingen met het Spaansche hof waren hersteld. Vroegere finantiële operatien en de zamenloop van buitengewone gebeurtenissen hadden de geldmiddelen van den Staat in eenen toestand gebragt, die buitengewone maatregelen vorderde, waaromtrent eerlang gepaste voordragten en openingen aan de vergadering zouden worden gedaan.

Nadat deze aanspraak met geestdrift ontvangen was, beantwoordde de president, Dr. *Schmitt*, die met eene redevoering, waarin hij den Aartshertog, voor de opening van den eersten Oostenrijkschen constituerenden rijksdag, den dank van die vergadering toebragt. «Het volk,» zeide de president, «vergadert voor de eerste maal met de vrije toestemming van het vereerde Keizerlijke huis; in naam des volks betuig ik den geliefden Keizer den dank daarvoor, dat hij zelf de stichter eener vrije volksstaatsregeling was. De, uit de onmiskenbare vorderingen des tijds voortgesproten, nieuwe staat van zaken heeft heden uit uwe hand de volle wijding der wettelijkheid ontvangen, en wel zijn wij, volgens uwe woorden, geroepen, het groote werk der wedergeboorte van het Vaderland te volbrengen. De plegtige handeling van dezen dag is de aansluiting van den constitutionelen troon met het vrije volk. God zegene dit verbond en de daaruit voort te spruiten vruchten. Krachtens dit verbond, zijn wij verschuldigd en beloven wij eene bestendige getrouwheid aan den constitutionelen troon.»

«Hoe leed het ons ook doet, Z. M. onzen welbeminden Keizer, bij deze hoogst belangrijke verrigting te missen, erkennen wij het toch als een gunstig voorteeken, dat de plaatsvervanger des Keizers is een alom beminde Prins, die het eerst de gedachte tot vrijheid verwezenlijkte, die reeds een vrije volksprins was, toen onze hoop op volksvrijheid nog sluimerde. Ik doe u dan ook, in naam des volks, de plegtige belofte, den door ons te vervullen pligt naar onze beste vermogens en in den geest der op ons door het volk verstrekte volmagt, te vervullen. Verbroedering zal de kracht zijn, welke met eene overdachte, wijze werkzaamheid, alle bezwaren onzer groote taak zal doen overwinnen en die zegeningen verspreiden, welke Uwe Keiz. H. als de vrucht van vrije instellingen aan het volk voorstelde.» De aanspraak sloot met het toebrengen van wenschen tot het heil van het Keizerlijke huis, van den rijksdag en van het Oostenrijksche volk. Het heeft verwondering gebaard, dat in de aanspraak van den Aartshertog met geen woord melding gemaakt wordt van de terugkomst des Keizers.

De Keizer van Oostenrijk heeft, bij besluit van den 22, op voordragt van het ministerie, den graaf *Leo Thun* ontslagen als gouvernements-president in Boheme, en in diens plaats den graaf *van Rothkirch* aangesteld.

Italie. — Den 4 hield de wetgevende vergadering der republiek Venetië eene zitting, om over de aansluiting met Piemont te beraadslagen. Nadat alvorens de republikeinsgezinden in die vergadering, op aandrang van hun opperhoofd, den minister *Manin*, besloten hadden, in de tegenwoordige netelige omstandigheden van het vaderland, hunne denkwijze ten beste te geven, ten einde zoodoende een magtigen bondgenoot te winnen, werd de vereeniging van Venetië met Piemont, met 127 van de 133 stemmen, aangenomen.

Spanje. — Men schrijft uit Madrid van den 20, dat aldaar door den telegraaf het berigt was ontvangen, dat de hoop op de zwangerschap van H. M. verdwenen was. Zulks was door eene onvoorzigtigheid veroorzaakt.

Groot-Britannie. — Het besluit der regering, tot beteugeling van woelingen in Ierland, is door de welgezinden aldaar met veel blijdschap ontvangen; de onruststokers blijven echter met stoutheid voortvaren. — In het hoogerhuis is de maatregel tot bedwang in Ierland mede aangenomen.

De berigten van daar maken gewag van de wederverschijning der aardappelenziekte in de zuidelijke streken van dat eiland.

— Lord *Bentinck* heeft den 25 in het Lagerhuis inlichtingen gevraagd nopens de zaak van de Nederlandsche geraffineerde suikers. Lord *Palmerston* weigerde, bij het aanhangig zijn van de onderhandelingen, de briefwisseling deswege alsnog over te leggen. De laatste mededeeling, zeide de minister, was een antwoord, door de Nederlandsche Regering gezonden, op eene klagte van de Britsche regering, welke klagte een antwoord was op eene vraag, op andere gronden, door de Nederlandsche regering gedaan. Die regering vroeg zekere voorregten; in antwoord had de Britsche regering kenbaar gemaakt, dat er eenige regten uit zeker traktaat waren voortgevloeid, waaraan geen gevolg was gegeven.

— In diezelfde zitting heeft sir *Molesworth* een voorstel gedaan, om de koloniale uitgaven te verminderen, het stelsel van koloniale staatshuishouding te vereenvoudigen en de kolonien aldus meer te ontwikkelen. Hij gewaagde daarbij uitsluitend van de kroonbezittingen, die eene bevolking van 5 millioen zielen tellen, waarvan de helft van Europesche stammen. In 1844 beliep de waarde van de Britsche voortbrengselen, naar die kolonien uitgevoerd, omstreeks 9 millioen p. st. De gezamenlijke Britsche uitgaven voor deze kroonbezittingen beliepen 8 millioen 's jaars; hierop kon merkelijk bezuinigd worden. Spr. berekende de uitgaven van het Rijk in de Chinesche en Indische wateren op 600,000 p. st. 's jaars wegens den China-handel, welke, in de laatste vier jaren, gemiddeld geen 2 millioen p. st. aan Britsche manufacturen had geplaatst. Dit jaar kwam ook voor het eerst de post van Laboean op de begrooting (*hoor, hoor!*) en wel voor 9,827 p. st., waarvan 2000 als salaris van Z. Exc. den radjah *Brooke*, van Sarawak (*hoor!*), in wiens gebied een consul tot 500 p. st. was benoemd. Nu (sprak de redenaar) daar, in deze zaken de eerste stap het voornaamste is, zoo kunnen wij in een jaar of twee Laboean, Serawak en misschien een half dozijn andere Borneosche vorstendommen eene voorname plaats op het budget zien bekleeden.

Van de ministeriele zijde is gewezen op het voordeel, dat deze kolonie in voortbrengselen en mijn-ontginning en voor de emigratie aanboden; zoo werd de volgende merkwaardige opgave nopens den voortgang van de kolonie in Zuid-Australie overgelegd:

	1840	1845	1846
Gezamenlijke bevolking . . .	14,610	22,390	25,893
Acres in cultuur	2,503	26,218	33,292
Uitvoer van kolon. producten L.	15,650	131,800	312,838
Inkomsten	30,199	32,099	52,406
Uitgaven	169,966	36,182	49,388

De kopererts, in 1844 uit Zuid-Australie uitgevoerd, werd op slechts 4000 L geschat, in 1845 reeds op 17,000 L, en in slechts twee vierendeeljaars van 1846 bereids 54,000 L. Elke andere Australie-kolonie wees dezelfde voortschreden aan. Nopens eenige punten, bv. den prijs des lands, mogten eenige klagten bestaan, doch over het algemeen waren de kolonien gelukkig en welvarend. Ook in Nieuw-Zeeland werd met de meeste vrucht gekoloniseerd.

Vereenigde Staten. — Er zijn tijdingen uit de Vereenigde Staten, van den 14 dezer. De vrede was officieel te Washington afgekondigd. De berigten uit Mexico bevestigen, dat *Paredes* in volslagen opstand tegen de regering was. De president *Herrera* deed het mogelijke zich staande te houden en de orde te handhaven.

LAATSTE BERIGTEN.

Pruissen. — De houding van de Rijksvergadering te Frankfort, wekt hier bij nadenkenden veel tegenzin en bezorgdheid. «De ligtzinnigheid, zegt een berigt uit Berlijn, waarmede b. v. de Limburgsche zaak behandeld is, en waardoor verwikkelingen kunnen ontstaan, welke de Rhijngewesten moeten verderven, zoo zeker als de Deensche krijg de Pruissische Oostzee-gewesten voor langen tijd verdorven heeft, draagt veel daartoe bij, om den wrevel tegen Frankfort te vermeerderen, daar het al te duidelijk is, dat [illegible] tot bereiking van zijne oogmerken, vooral op bloed en goed der Pruissen rekent, en dat de Zuid-Duitsche ideologen, ver van het oorlogstooneel verwijderd, na geëindigden strijd, gelijk thans, Pruissen slechts met ondank zouden beloonen.» De Pruissische diplomatie zal naast die van de Duitsche Rijksvergadering, ten opzigte van de Noordsche aangelegenheden, werkzaam blijven.

Het Noorden. — Een berigt uit Rensburg, van 25 Julij, meldt, dat het gerucht aldaar in omloop was, dat Denemarken de onderhandelingen had afgebroken, hetgeen in een berigt uit Koppenhagen van 23 Julij mede gemeld wordt; zeker is het dat deze onderhandelingen zeer slepende blijven.

Duitschland. — Een Frankfortsch blad geeft een berigt uit Roermond van den 23 Julij, waarin hoog wordt opgegeven van de vreugde, welke aldaar het besluit van de Duitsche Rijksvergadering gemaakt had, en waarin gemeld wordt, dat een der afgevaardigden naar Frankfort, de heer *Schönmakl*, te Roermond is teruggekeerd. De baron *van Scherpenzeel* werd ook spoedig terug verwacht en zou met veel ophefs ontvangen worden.

Frankrijk. — Men wacht eene genoegzaam algemeene kwijtschelding tot beëindiging van de zaak van Junij.

De gewapende tusschenkomst in Italie schijnt meer op den achtergrond geschoven.

Te 's Gravenhage, bij GEBROEDERS BELINFANTE.